

POSUDEK VEDOUcíHO BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

AUTOR PRÁCE: Tomáš Brož

NÁZEV PRÁCE: Přímá demokracie a české politické strany

OBOR STUDIA: Společenské vědy se zaměřením na vzdělávání

AUTOR POSUDKU: Mgr. et Mgr. Michal Rigel, Ph.D.

SHRnutí A HODNOCENí OBSAHOVÉ STRÁNKY PRÁCE

Autor – student oboru Společenské vědy se zaměřením na vzdělávání – si pro svoji bakalářskou práci vybral téma, spadající do oblasti politologie a lze u něj velmi pozitivně hodnotit, že je skutečně aktuální, neboť přímo reaguje na probíhající společenskou diskusi o zapojení prvků přímé demokracie v ČR.

Kromě obecného zhodnocení stavu přímé demokracie v ČR (a mikrozasavení u okolních zemí) v rámci úvodních kapitol (s. 4-22) se později text konkrétně zaměřuje na kontrolu toho, zdali politické subjekty, mající v programu prosazení prvků přímé demokracie „navenek“ (tj. v rámci politického systému ČR), aplikují principy přímé demokracie i „dovnitř“ (tj. ve svých vlastních vnitrostranických mechanismech), s. 22-37. Takové téma mi přijde nápadité, pro účely závěrečné vysokoškolské práce zcela relevantní a jak už jsem zmínil výše, tak i potenciálně zajímavé a přínosné pro širší odbornou i laickou veřejnost.

Autor si dokázal téma dobře vymežit a v *Úvodu* poměrně detailně popisuje svoji motivaci k jeho výběru, strukturu práce a posloupnost jednotlivých kapitol či klíčové texty, z nichž při zpracování vychází. Navíc zcela jasně formuluje základní výzkumnou otázku, u níž se navíc neomezuje jen na popis, ale otevírá i normativní rozměr a sám jednoznačně vyjadřuje hodnotící stanovisko. Podle autora by byl problém, kdyby se ukázal nesoulad v podobě nízkého rozsahu prvků přímé demokracie ve vnitrostranickém uspořádání a silnou rétorickou propagací zavedení přímé demokracie do politického systému ČR: „*pokud voličstvem zvolení a placení státní představitelé naplňují podstatu starého rčení „Kázat vodu, pít víno,“ a jejich vlastní praxe neodpovídá jejich názorům, podlamují tím důvěru občanů v politiku a demokratický stav země“* (s. 4).

Myslím, že způsob, jakým autor v práci postupuje, aby si na výzkumnou otázku odpověděl, má vnitřní logiku a získaná data jsou srozumitelně a přehledně prezentována směrem ke čtenáři.

Smysluplný je i klíč pro výběr politických subjektů (Strana přímé demokracie a Česká pirátská strana), na nichž chce výzkumnou otázku ověřovat, totéž platí i pro jednotlivá kritéria, která mu mají dát na výzkumnou otázku odpověď. Autor zde sleduje mj. způsob, jakým vzniká/zaniká členství, jak se skládají kandidátní listiny, volí či dosazují lidé do stranických funkcí a naopak, jak lze členy ze stranických funkcí odvolat a to vždy analogicky u obou politických stran, čímž se zamezuje výběrovosti faktů a zvyšuje objektivita. Výsledek práce, nacházející diskrepanci u rétoriky a vlastní praxe přímé demokracie u SPD a naopak soulad u Pirátů, poskytuje díky detailnímu popisu jednoznačnou evidenci, v čemž tkví hlavní hodnota práce. Lze možná říct, že takový výsledek šlo odhadnout i bez provedení výzkumu, nicméně až takové pečlivé zpracování mění domněnku (a případné předpojatosti) v odůvodněná tvrzení.

Závěrem bych ještě zmínil, že ač text diskutuje a hodnotí současné politické téma a současné aktéry politického kolbiště, což zpravidla činí neutralitu a nepředpojatost složitější, není psán nikterak aktivistickým či angažovaným způsobem. Z četby není vidět, jestli autor některé analyzované politické straně přímo fandí. Celá práce, včetně závěrečného vlastního hodnocení, totiž stojí na podrobných faktech, vytažených přímo ze stranických materiálů, a ta se teprve používají jako argumenty, což ji dodává na serióznosti a důvěryhodnosti.

HODNOCENÍ FORMÁLNÍ STRÁNKY PRÁCE

Hodnocení formální stránky práce lze shrnout velmi rychle jako neproblematické, myslím, že autor prokázal jak stylistickou dovednost, tak dobrou znalost gramatiky (ostatně tak by tomu mělo být u kohokoliv, kdo aspiruje na to, stát se vyučujícím českého jazyka – druhá aprobace autora). V textu neviduji ani faktické omyly či překlepy a jiné šotky, a tak je možné autorovi za zvládnutí tohoto sekundárního rozměru práce blahopřát.

HODNOCENÍ PRÁCE SE ZDROJI

Práce se zaměřuje na české politické prostředí, a opírá se tak přirozeně o zdroje v českém jazyce. Soubor knižních publikací doplňuje větší množství publicistických a novinových článků nebo právních dokumentů. Informace jsou namnoze získávány i prostřednictvím prohlášení politických představitelů na sociálních sítích či z webových prezentací, stanov a dalších materiálů politických stran. Jejich množství je pro bakalářskou práci zcela postačující a nemyslím si ani, že by existoval nějaký zásadní, který by v seznamu zdrojů chyběl. Je dobře, že se objevuje i odborná publikace v AJ z prestižního nakladatelství, jež je využita pro pasáže, zabývající se teoreticky a na obecné úrovni přímou demokracií a dává autorovi možnost rozšířit si obzory a osvojit si způsob práce s cizojazyčným textem. Pozitivně ohodnotit je nutné i

skutečnost, že si autor dal tu práci a oslovil představitele vybraných politických subjektů za účelem osobního rozhovoru, který i realizoval, čímž ještě výrazně rozšířil a obohatil už tak pestrou paletu zdrojů.

OTÁZKY K DISKUSI PŘI OBHAJOBĚ

- 1) S autorem bych se během ústní obhajoby rád zastavil přímo u jeho základního předpokladu o neakceptovatelném pokrytectví, pokud někdo hlásá nauku, podle níž ale sám nejedná. Na obecné úrovni bychom se mohli zamyslet nad následujícími otázkami: je, či není možné oddělit to, co kdo říká, od toho, jak žije? Neboli lze hodnotit kvalitu argumentů izolovaně od toho, jakým je kdo člověkem? I lidé se zavrženíhodným životopisem mohou nepochybně mít vynikající postřehy, nápady a názory. Měli bychom je odmítnout pouze na základě negativního hodnocení osobnosti jejich autora? Ztrácel by na první pohled velmi silný argument pro zavedení přímé demokracie na platnosti, pokud by se ukázalo, že jeho autor ani nepřišel k referendu o jeho přijetí? Atd.

VÝSLEDNÉ HODNOCENÍ PRÁCE

Jako vedoucí mohu dosvědčit, že autor začal pracovat na svém textu nebývale brzy, poctivě a pravidelně konzultoval. Průběh konzultací potvrzoval jeho přemýšlivý naturel, nasazení pro téma, a konečně i orientaci v problematice. V mnoha ohledech si dokázal počínat samostatně, navrhoval, jak dále postupovat a přicházel s řešením problémů. Výsledným textem se zajímavou výzkumnou otázkou na aktuální téma a s přesahem do současných společenských diskusí prokázal, že si osvojil základní principy toho, jak strukturovaně zpracovat akademický text. Navíc se nebál vyjádřit hodnotící stanovisko, pro které dokázal shromáždit a zdařile prezentovat přesvědčivou argumentaci. Domnívám se, že nároky, jež jsou na bakalářské práce kladeny, byly zcela naplněny a já přeji autorovi v očekávání jeho dalšího studia, aby si zachoval tvůrčího ducha a pracovní elán.

Práci k obhajobě

Doporučuji

Navrhuji celkové hodnocení

A